

Publicerad 2008-09-15 04:37 av Inkarasilas

Baltikum 1940-1991

Annektering

Ser dina linjer i mina händer,
snöns punktformation

omsluter,
ditt huvud trycks
ned i det vita forsar i lungor,

andas du fort, flämtar -

dras upp av hand ur zink
och ur dimma,

där är din mor över en,
damastduk,
struken i trekanter

ansiktet, ansiktet
speglas i kristallglas,
Baccarat

söndagsmiddag framdukad.
vin upphällt. brustna ögons

- Nein, Bitte, Nein

hennes huvud,
långt bakåt
över bordskant, nacken
knäcks,

hårknuten, löses upp, ja
 singlar,

blond massa mot golv, svänger
likt pendyl

och utanför faller snön då
brun uniform ristar kniv i hud
snittar från halsgrop ned till

blygd,
särar,

knullar en död kvinna
en hand i tarmar, sliter och drar

hans leende,
det skvätter,

blodet
och Säden över bröst.
vitt på vitt.

På golvet,

far - bror,
vad gör ni i glättat
solsken, så blå likt stolar

Gustaviansk modell,

dansande över
bonad ekparkett,

hur skeppen rör sig i tavlor där,
seglar vitt skum, fradgande hat

Mitt namn är Robert av Narva

hur du säger det om om igen
ut genom valvet - vapnet på dörr,
lejon av salt, hur det glittrar

silver kring

stövlar
glider,

de dras baklänges

till torg och där under gator ligger
barn vuxna förvridna
skriker

sliter av kläder från din

kropp,
blottar

/femton år, du var femton år
och mina ögon vänds inåt du
är femton år och min tunga är
i paralys paralyserad snö snö/

mot
fötter,
faller slag,
pistolkolvar över
rygg kängor trampar,
rinnande över skinkor
ner mot pungen hur isen
bildar täcke av medvetlöshet

HUUUUURRAA, Za Russ!

mot gom,
och de viskar i mun rösterna

din lillasyster, hon ligger där
under vagnshjulet

se,
ögon vidöppna mot himmel,
flytande blod vid underliv,
spermans frusen på mage
käken slappt nedåt mot
vitbelagd kullersten

hasar framåt skyla
henne, du måste

skyla

dra ned ljusblå klänning,
en fot på ditt huvud pressar snett,

Njet,
och slängs upp
ovanpå kroppar ligger på stela
kroppar det är kroppar under
kroppar blå en del svarta du
ligger på kroppar vita på ett

lastbilstak,
surrat av vind.
Hastighet blir,
tänders skaller,
och blodet fort fort,
stannar de

vet inte, kylan är sömn,

vaknar

de spelar Kalinka, där dansar
en ensam hora i zigenarkläder,
öronringar av guld

i månsken, hon särar sina låar är
så vacker rör sig över brun
natt

händerna är domnade kylan
bränner, snön brinner det
brinner innan

det söver
snön när den kommer runt
är hela den
e l d

två kindtänder,
pulpan blottad,

isande och tungspetsen i hål

skriken i fyllevrål,
glädje,

hur frost kan vara som pansar,
kraft ur åsar av smärta.
du känner ingenting

längre

sakta nedför tak -
kropp avtrubbad,
som de under över på,

stegen som tysta singlande,
det spränger i huvud
är det snöns ljud

är det du
är det du

för du
stryper en man sakta, ögon
buktar tunga hänger ut.
huvud i sten, krossas,

hjärns substans över dina händer

sprättar med kniv,
klär dig i brunt torkat blod
stilla på strandkant isbelysta
vidsträckta sjön framför till liv

där trädens skuggor jagar

dolda
natten,
lossad sprinter,
skickad sakta

glidande projektil.
energi genom luft, landar

briserade briserar,
mitt i sjungande män,
skickar blod över
hav

du sprang, du sprang -
springer över is

Ser dina linjer i mina händer,
snöns punktformation

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Inkarasilas med Poeter.se id #15708 innehar upphovsrätten